

[Økonomi- og handelsministeren.]

holdt igennem de sidste 10 år, for en ikke ringe del baseret på udenlandsk låntagning, uden videre kan opretholdes, også hvis situationen bliver den, at der danner sig et udvidet fællesmarked med Storbritannien som medlem, men med Danmark stående uden for et sådant udvidet marked. Jeg kan ikke se rettere, end at en sådan situation ville få meget alvorlige konsekvenser for dansk eksport og dermed for vore muligheder for at opretholde netop den hurtige vækst, der er grundlaget for, at vi kan forme vort samfund i den retning, vi gerne vil.

I det hele taget synes jeg, at man om en hel del af den diskussion, der føres omkring vores optagelse i fællesmarkedet, må sige, at det, vi står over for, jo ikke er et valg mellem at sige ja til et udvidet fællesmarked som den ene mulighed eller lade alting fortsætte ganske uændret som den anden mulighed. Det er også noget, der har betydning, når man taler om den handlefrihed eller begrænsning i handlefriheden, vi vil opleve som medlem af et udvidet fællesmarked.

Vi hørte fra hr. Morten Lange i dag den bemærkning, som man hører ikke så sjældent, at folketinget vil blive reduceret til noget i retning af et sogneråd. Det er da rigtigt, at der med alt samarbejde med andre lande følger begrænsninger i det enkelte lands handlefrihed, der bliver begrænsninger på områder inden for den økonomiske politik. Men igen må man spørge: hvordan ville vore faktiske muligheder for at handle, for at virkeliggøre vore ønsker, være, hvis vi, stående uden for et udvidet fællesmarked, hvor Storbritannien var med, kom ud for betydelige økonomiske vanskeligheder?

Vi må erkende, at som forholdene er allerede nu, har vi reelt ikke nogen indflydelse på det samlede Vesteuropas valutapolitik eller pengepolitik. Vi er f. eks. ikke medlem af gruppen af vesteuropæiske nationalbankdirektører, fordi Danmark ikke regnes for at være et land af tilstrækkelig økonomisk betydning dertil. Vi må faktisk tage den økonomiske politik i Vesteuropa i alt væsentligt som noget udefra givet, som et faktum.

Som medlem af et udvidet fællesmarked vil vi have en mulighed for at få medindflydelse på disse ting, og det er op til os selv at udnytte disse muligheder på en sådan måde,

at der skabes respekt om vores indsats. Hvis disse muligheder skal udnyttes, stiller det krav til vores politik. Jeg tror ikke, det bliver lettere eller mindre arbejdskrævende eller mindre betydningsfuldt at blive medlem af regering eller folketing under de forhold, end det er i dag. De beslutninger, vi til den tid skal træffe, vil være lige så betydningsfulde, som de er nu. De vil på visse områder ændre karakter i nogen grad. De vil bestå i at tage beslutning om, hvilken linje vi skal følge som vor i samarbejdet i Europa, og hvordan vi ved forhandlinger og samarbejde med grupper af andre europæiske lande, der har lignende opfattelser, skal prøve at varetage danske interesser bedst muligt.

Det er da helt naturligt, at mange mennesker spørger efter konkrete svar på, hvordan vor stilling på det ene og det andet område præcis vil være i 1977 eller 1982, f. eks. hvad angår den sociale politik og skattepolitikken. Det er ikke altid let at give sådanne konkrete svar, fordi de svar, der skal gives, simpelt hen er afhængige af en udvikling, der kommer fra nu af og frem til den tid, og som vi, hvis vi vil, selv bliver medbestemmende for. Det, vi kan gøre, er at gøre op med os selv, hvilken udvikling vi ønsker, og arbejde på at virkeliggøre dette mål.

Men hvis man ønsker en større mulighed for vejledning med hensyn til f. eks. hvordan forholdene i fællesmarkedet på forskellige konkrete områder har udviklet sig i den tid, fællesmarkedet har eksisteret, skal jeg da gerne tage initiativ til, at vi prøver på at samle yderligere materiale, f. eks. til belysning af hvordan den sociale politik i fællesmarkedet har udviklet sig i den sidste halve snes år, i hvilket tempo de sociale fremskridt er foregået i fællesmarkedets landene i de senere år, sådan at vi på den måde kan få det bedst mulige grundlag for en sammenligning med vore egne forhold.

Jeg skal til afslutning for god ordens skyld sige, at regeringen ikke kan tilslutte sig de to forslag til dagsorden, som er stillet af hr. Morten Lange og hr. Sigsgaard.

Ivar Nørgaard: Jeg vil gerne først fremsætte enkelte kommentarer til enkelte af ordførernes indlæg.

Først til hr. Niels Helveg Petersen, der var inde på, hvilke konsekvenser Werner-rapportens forslag kunne have for os. Jeg